

WYROK

Warszawa, 1 kwietnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz
Robert Skrzyszewski
Joanna Stankiewicz-Baraniak

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie 27 marca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 23 lutego 2026 r. przez wykonawcę YLE Inżynierowie spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przy ul. Jagiello 16/7 (02-495 Warszawa)

w postępowaniu prowadzonym przez Gminę – Miasto Elbląg z siedzibą w Elblągu przy ul. Łączności 1 (82-300 Elbląg)

przy udziale uczestników po stronie zamawiającego:

A. wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: WSP Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przy Rondzie Daszyńskiego 2B (00-843 Warszawa) oraz WXCA Group spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przy ul. Brackiej 18 lok.62 (00-028 Warszawa)

B. wykonawcy 22ARCHITEKCI spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przy ul. Jakubowskiej 14 lok. U-1 (03-902 Warszawa)

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę YLE Inżynierowie spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie i:

2.1. zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez tego wykonawcę tytułem wpisu od odwołania, kwotę 4 188 zł 80 gr (cztery tysiące sto osiemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt groszy) stanowiącą koszty odwołującego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika i dojazdu pełnomocnika na posiedzenie i rozprawę oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika;

2.2. zasądza od wykonawcy YLE Inżynierowie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie na rzecz zamawiającego Gminy – Miasto Elbląg kwotę w wysokości 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:

.....

.....

Uzasadnienie

Gmina – Miasto Elbląg zwana dalej „zamawiającym”, zorganizował konkurs na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U.

z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) zwanej dalej: „Pzp”, pn.: *Opracowanie koncepcji programowo – przestrzennej budowy terminala portowego T2 przy ul. Żytniej oraz rozbudowy i przebudowy terminala portowego przy ul. Radomskiej w Elblągu w ramach inwestycji „Rozwój portu morskiego w Elblągu”, znak sprawy: DZP.271.15.2025.KŁ, zwany dalej: „konkuresem”.*

Ogłoszenie o konkursie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 24 czerwca 2025 r., pod numerem publikacji: 403806-2025 (numer wydania Dz.U. S: 118/2025).

Szacunkowa wartość konkursu, którego przedmiotem są usługi jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp.

23 lutego 2026 r. uczestnik konkursu YLE Inżynierowie Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwany dalej: „odwołującym”) wniósł odwołanie od czynności zamawiającego polegającej na dopuszczeniu do oceny pracy konkursowej złożonej przez konsorcjum WSP Polska Sp. z o.o. i WXCA Group Sp. z o.o. (praca konkursowa nr 3) oraz pracy konkursowej złożonej przez 22Architekci Sp. z o.o. (praca konkursowa nr 2), a następnie na

zatwierdzeniu rozstrzygnięcia konkursu (którego wyniki ogłoszono 11 lutego 2026 r.), mimo iż ww. prace powinny zostać uznane za nieważne i pozostawione bez oceny.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1) art. 345 ust. 2 Pzp, przez dokonanie oceny pracy konkursowej złożonej przez konsorcjum WSP Polska Sp. z o.o. i WXCA Group Sp. z o.o. i przyznanie jej nagrody, podczas gdy przedmiotowa praca została złożona po upływie terminu na składanie prac konkursowych (tj. po godz. 13:00:00 12 stycznia 2026 r.), co potwierdzają rozbieżności w metadanych raportów systemowych oraz błąd synchronizacji czasu serwera zamawiającego (wykazujący 2-sekundowe opóźnienie), a także fakt, iż z wysokim prawdopodobieństwem przedmiotowa praca konkursowa nie wpłynęła do zamawiającego w wyznaczonym terminie jako kompletna, tj. proces transmisji wszystkich plików składających się na tę pracę nie zakończył się o godzinie 13:00:00 12 stycznia 2026 r., a w konsekwencji praca ta, jako złożona po terminie, nie powinna podlegać ocenie przez Sąd Konkursowy;

niezależnie od powyższego zarzutu, odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

2) art. 337 pkt 2 Pzp, przez zatwierdzenie rozstrzygnięcia konkursu dokonanego przez Sąd Konkursowy, pomimo że postępowanie konkursowe nie zostało przeprowadzone zgodnie

z regulaminem konkursu, co wyrażało się w dopuszczeniu do etapu oceny prac, które powinny zostać uznane za nieważne i pozostawione bez oceny;

3) art. 337 pkt 2 w zw. z art. 345 ust. 2 Pzp, przez zatwierdzenie rozstrzygnięcia konkursu, w sytuacji gdy prace konkursowe konsorcjum WSP Polska Sp. z o.o. i WXCA Group Sp. z o.o. (praca konkursowa nr 3, która zajęła miejsce 1) oraz 22Architekci Sp. z o.o. (praca konkursowa nr 2, która zajęła miejsce 2) nie odpowiadają wymaganiom określonym w regulaminie konkursu, gdyż zawierają niezgodności z obowiązującymi przepisami, normami i zasadami wiedzy technicznej (wymóg wskazany w załączniku nr 1 do regulaminu – rozdział II.4 pkt 3 „Wykonalność techniczna i prawna”) i jako takie nie powinny podlegać ocenie przez Sąd Konkursowy, a ich wybór i nagrodzenie nie powinien zostać zatwierdzony przez kierownika zamawiającego;

4) art. 337 pkt 2 w zw. z art. 347 ust. 1 Pzp oraz art. 16 pkt 1 Pzp, przez zatwierdzenie rozstrzygnięcia konkursu, pomimo że prace konsorcjum WSP Polska Sp. z o.o. i WXCA Group Sp. z o.o. oraz 22Architekci Sp. z o.o. zostały ocenione przez Sąd Konkursowy w sposób niezgodny z kryteriami określonymi w regulaminie konkursu oraz w sposób niezapewniający równego traktowania uczestników konkursu, co doprowadziło do premiowania rozwiązań technicznie niewykonalnych i sprzecznych z wymaganiami konkursowymi;

5) art. 337 pkt 2 w zw. z art. 345 ust. 2 i art. 351 Pzp, przez zatwierdzenie wyboru prac, których autorzy wprowadzili Zamawiającego w błąd w zakresie oszacowania kosztów wykonania przedmiotu usługi oraz kosztów robót budowlanych w Etapie 1, które w rzeczywistości przekraczają określony przez Zamawiającego maksymalny planowany koszt wykonania prac (robót) realizowanych na podstawie pracy konkursowej określony w Załączniku nr 1 do Regulaminu (rozdział II.3 pkt 2), co miało istotny wpływ na wynik postępowania;

6) art. 16 pkt 1 Pzp, przez naruszenie zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania uczestników konkursu, polegające na dokonaniu wyboru pracy konkursowej niezgodnej

z regulaminem konkursu, dopuszczeniu do oceny prac konkursowych niezgodnych

z regulaminem konkursu, w szczególności zawierających rozwiązania niezgodne

z obowiązującymi przepisami, normami i zasadami wiedzy technicznej (niewykonalne technicznie i prawnie), a także nierealne szacunki kosztowe przekraczające maksymalną kwotę planowanego przez zamawiającego maksymalnego kosztu wykonania robót w oparciu o prace konkursowe.

Wskazując na powyższe naruszenia odwołujący wniósł o:

- merytoryczne rozpatrzenie przez Izbę odwołania i jego uwzględnienie;

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów: z dokumentacji postępowania konkursowego oraz z dokumentów wskazanych przez odwołującego (zgodnie z punktem 6 żądań), zobowiązania zamawiającego do przedłożenia pełnych logów serwera z 12 stycznia 2026 r. (zgodnie z punktem 7 żądań), zwrócenie się do administratora platformy Open Nexus

o wygenerowanie i przedłożenie pełnego raportu technicznego dla pracy konkursowej konsorcjum WSP Polska Sp. z o.o. i WXCA Group Sp. z o.o. (zgodnie z punktem 8 żądań) oraz dowodu z opinii biegłych (zgodnie z pkt 9 żądań);

- unieważnienie czynności zatwierdzenia rozstrzygnięcia konkursu przez zamawiającego;

- unieważnienie czynności Sądu Konkursowego dotyczących dopuszczenia do oceny prac konkursowych nr 3 i 2 oraz wyboru prac konkursowych nr 3 i 2 z przyznaniem ww. pracom miejsc I i II w konkursie;

- nakazanie zamawiającemu: uznania prac konkursowych nr 3 i 2 za nieważne, a także wyboru jako najkorzystniejszej (bez dokonania ponownej oceny) pracy konkursowej złożonej przez odwołującego, ocenionej jako zgodną z regulaminem konkursu 11 lutego 2026 r. – zgodnie

z rozdziałem 10 pkt 4 regulaminu konkursu, gdzie ustalono, że w przypadku stwierdzenia, że nagrodzona praca

konkursowa nie podlega ocenie z powodów wskazanych w art. 345 ust. 2 Pzp taka praca konkursowa zostanie uznana za nieważną, a za pracę najlepszą zostanie uznana kolejna praca konkursowa najlepiej oceniona przez Sąd Konkursowy.

Odwołujący wyjaśnił, że legitymuje się interesem we wniesieniu odwołania w rozumieniu art. 505 ust. 1 Pzp. Odwołujący podkreślił, że jest uczestnikiem konkursu, który złożył pracę konkursową ocenioną jako zgodną z regulaminem konkursu i został sklasyfikowany przez Sąd Konkursowy na trzecim miejscu. Zwrócił uwagę, że jego celem w postępowaniu jest uzyskanie pierwszej nagrody oraz – co kluczowe – uzyskanie zaproszenia do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej (zgodnie z rozdziałem 2 pkt 3 oraz rozdziałem 12 pkt 1 regulaminu). Szkoda odwołującego miała polegać na pozbawieniu go realnej szansy na zajęcie pierwszego miejsca w konkursie i uzyskanie zamówienia publicznego na skutek dopuszczenia do oceny przez zamawiającego prac konkursowych sklasyfikowanych na miejscu pierwszym (konsorcjum WSP Polska Sp. z o.o. i WXCA Group Sp. z o.o.) oraz drugim (22Architekci Sp. z o.o.). Zgodnie z analizą odwołującego zawartą w uzasadnieniu odwołania, prace te są niezgodne z warunkami regulaminu konkursu (w zakresie wykonalności technicznej – prace konsorcjum WSP Polska Sp. z o.o. i WXCA Group Sp. z o.o. oraz 22 Architekci Sp. z o.o. i w zakresie wykonalności formalnoprawnej – praca 22Architekci Sp. z o.o.), a także niezgodne z przepisami prawa, zasadami wiedzy technicznej oraz wytycznymi zagospodarowania terenu. W ocenie odwołującego, gdyby zamawiający postąpił zgodnie z przepisami Pzp oraz postanowieniami własnego regulaminu (w szczególności rozdziału 10 pkt 6), prace te nie podlegałyby ocenie. W takim scenariuszu, praca odwołującego – jako najwyższej oceniona spośród prac niepodlegających odrzuceniu – zostałaby uznana za najlepszą. Odwołujący stwierdził, że utrzymanie w mocy czynności zatwierdzenia rozstrzygnięcia konkursu w obecnym kształcie powoduje, że traci możliwość uzyskania nagrody głównej oraz zamówienia na projektowanie, mimo że jako jedyny (w grupie prac ocenionych) przedstawił koncepcję w pełni wykonalną technicznie i zgodną z przepisami prawa oraz wiedzy technicznej. Podkreślił, że jako jedyny złożył pracę konkursową w pełni zgodną z regulaminem, podczas gdy koncepcje pozostałych uczestników naruszały określone w nim warunki. Jego zdaniem zamawiający, premiując prace nr 3 i nr 2, naruszył zasadę równego traktowania uczestników (art. 16 pkt 1 Pzp), ponieważ odwołujący, rzetelnie stosując się do obiektywnych ograniczeń, przedstawił koncepcję realną i wykonalną, zarówno realizacyjnie, jak i kosztowo, lecz być może mniej efektowną wizualnie niż prace konkurentów, którzy zignorowali te ograniczenia, a także wypaczyli szacunki kosztowe. Ponadto, ze względu na limit kosztów Etapu I rozwoju portu, przedstawienie niemożliwych do wykonania w zadanym budżecie rozwiązań mogło doprowadzić do wrażenia osiągnięcia lepszej funkcjonalności (pierwszy etap rozwoju był oceniany osobno z dużą wagą punktową – 60%). Tym samym naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy (art. 337 pkt 2 oraz art. 345 ust. 2 Pzp) – zdaniem odwołującego – ma bezpośredni i negatywny wpływ na sytuację prawną i ekonomiczną odwołującego. Wobec powyższego odwołujący stwierdził, że ma oczywisty interes w skarżeniu czynności zamawiającego, gdyż uwzględnienie odwołania doprowadzi do sytuacji, w której może zostać zwycięzcą konkursu (jego praca zostanie jedyną ocenioną pracą, która spełnia wymagania regulaminu konkursu oraz jest wykonalna w świetle wiedzy technicznej i prawnej, a tym samym odwołujący uzyska pierwszą nagrodę oraz możliwość przystąpienia do negocjacji w zakresie wykonania zamówienia na dokumentację).

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

W ramach postępowania odwoławczego przystąpienie po stronie zamawiającego zgłosili: uczestnicy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: WSP Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i WXCA Group Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie oraz 22ARCHITEKCI Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

20 marca 2026 r. zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację dla wniosku o oddalenie odwołania w całości.

25 marca 2026 r. obaj zgłaszający przystąpienie po stronie zamawiającego, złożyli pisma procesowe, w którym zawarli stanowisko dla wniosku o oddalenie odwołania w zakresie, w jakim odnosiło się ono do ich sytuacji w konkursie.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania, złożonych dowodów oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron i uczestników postępowania odwoławczego, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Wobec spełnienia przesłanek określonych w art. 525 Pzp, Izba stwierdziła skuteczność przystąpień zgłoszonych przez:

A) uczestników konkursu wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: WSP Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i WXCA Group Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwanymi dalej jako: „konsorcjum WSP”);
B) uczestnika 22ARCHITEKCI Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwanego dalej jako: „22ARCHITEKCI”);
- do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego.
W związku z tym ww. uczestnicy konkursu stali się uczestnikami postępowania odwoławczego.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 Pzp i skierowała odwołanie na rozprawę.

Izba zaliczyła na poczet materiału dowodowego:

- 1) dokumentację przekazaną w postaci elektronicznej, zapisaną na płycie CD, przesłaną do akt sprawy przez zamawiającego 17 marca 2026 r., w tym w szczególności:
 - ogłoszenie o konkursie;
 - regulamin konkursu wraz z załącznikami;
 - prace konkursowe złożone przez uczestników;
 - zrzut z ekranu pracownika zamawiającego z 12 stycznia 2026 r. z godziną złożenia prac konkursowych;
 - protokół z 13 stycznia 2026 r. dotyczący formalnego sprawdzenia prac konkursowych;
 - zawiadomienie o rozstrzygnięciu konkursu z 11 lutego 2026 r.;
- 2) dokumenty załączone do odwołania:
 - zestawienie ofert, wygenerowane przez platformazakupowa.pl 20 lutego 2026 r., godz. 11:17:10;
 - raport pełny ID 1176117, wygenerowany 20 lutego 2026 r., godz. 11:17:29;
 - zrzut ekranu Właściwości pliku: raport_pelny-1176117.pdf;
 - zrzut ekranu Właściwości pliku: zestawienie_ofert_ID1176117.pdf;
 - analizę nawigacyjną sporządzoną przez WUPROHYD Sp. z o.o. w ramach opracowań projektowych dla zadania inwestycyjnego *Aktualizacja dokumentacji projektowej wraz z pełnieniem nadzoru autorskiego dla zadania pn. Tor wodny na rzece Elbląg na odcinku P1-P2: Zadanie II* w ramach zadania „Budowa drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską”, autor opracowania: kpt. ż. w. Jacek Kaszuba;
 - wydruk z przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie;
 - standardy techniczne, szczegółowe warunki techniczne dla modernizacji lub budowy linii kolejowych do prędkości $V_{max} \leq 250$ km/h, TOM I – Załącznik ST T1-A6, Układy Geometryczne Torów, stanowiące załącznik do uchwały Nr 305/2025 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 15 kwietnia 2025 r.;
 - procedurę ustalania możliwości połączenia bocznic kolejowych z infrastrukturą zarządzaną przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. oraz uzgadniania warunków połączenia, stanowiącą załącznik do uchwały Nr 575/2024 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 3 lipca 2024 r.;
- 3) dokumenty załączone do odpowiedzi na odwołanie:
 - zestawienie ofert;
 - raport pełny;
 - raport oferty;
 - zrzut ekranu (print screen) strony prowadzonego konkursu, widok po zalogowaniu przez pracownika zamawiającego prowadzącego konkurs na platformie;
 - zapytanie do Centrum Wsparcia Klienta platformy Open Nexus;
 - informację uzyskaną od przedstawiciela platformy Open Nexus;
 - zalecenia pokonkursowe;
- 4) dokumenty załączone do pisma przystępującego konsorcjum WSP:
 - raport złożenia oferty wygenerowany 12 stycznia 2026 r. o godz. 13 przez platformazakupowa.pl;
 - instrukcję dla wykonawców platformazakupowa.pl obowiązującą od 7 kwietnia 2024 r.;
 - rozwiązania konkursowe 150 m;
 - alternatywną zmianę skrzyżowania bocznic kolejowej 180 m;
- 5) załączoną do pisma przystępującego 22ARCHITEKCI opinię inżynierską mgr inż. A.B.;
- 6) dokumenty złożone na posiedzeniu przez odwołującego:
 - analizę kosztorysu przystępującego konsorcjum WSP;
 - analizę kosztorysu przystępującego 22ARCHITEKCI;
 - wydruki strony tytułowej w katalogu cen jednostkowych robót i obiektów drogowych IV kwartał 2025 r.;
 - korespondencję prowadzoną pomiędzy odwołującym a zamawiającym dotyczącą zawartości prac konkursowych złożonych przez przystępującego konsorcjum WSP;

- dwa opracowania graficzne przygotowane przez odwołującego w skali 1:1000;

- wykaz aktów prawnych, których znajomość jest wymagana;

7) złożoną na posiedzeniu przez przystępującego 22ARCHITEKCI korespondencję prowadzonej za pośrednictwem poczty elektronicznej 26 marca 2026 r. pomiędzy nim a Urzędem Morskim w Gdyni.

Odwołujący wniósł o zobowiązanie zamawiającego do przedłożenia pełnych logów serwera z 12 stycznia 2026 r., na okoliczność ustalenia dokładnego momentu (z precyzją do milisekund) zakończenia transmisji danych dla wszystkich plików składających się na pracę konkursową konsorcjum WSP oraz weryfikacji, czy proces ten zakończył się przed godziną 13:00:00:000 czasu urzędowego oraz o zwrócenie się do administratora platformy Open Nexus o wygenerowanie i przedłożenie pełnego raportu technicznego dla pracy konkursowej konsorcjum WSP, zawierającego dokładną listę wszystkich plików przesłanych w ramach tej pracy, precyzyjną datę i godzinę rozpoczęcia oraz zakończenia transmisji każdego pojedynczego pliku z osobna, potwierdzenie, o której godzinie system administratora odnotował status „złożono” dla całego pakietu dokumentów, na okoliczność wykazania, że praca konkursowa konsorcjum WSP nie wpłynęła w terminie (w tym jako praca kompletna). Powyższe wnioski zostały przedstawione w pkt 7 i 8 żądań zwartych w odwołaniu.

Na rozprawie odwołujący wyjaśnił, że ww. wnioski należy potraktować jako nieaktualne

z uwagi na dokumenty załączone do odpowiedzi na odwołanie. W konsekwencji Izba uznała te wnioski za bezprzedmiotowe.

Odwołujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych sądowych nw. specjalności (pkt 9 żądań przedstawionych w odwołaniu):

1) z zakresu nawigacji morskiej i budowli morskich, na fakt wykazania, że prace nr 2 i 3 nie spełniały warunków określonych w regulaminie konkursu, gdyż były sprzeczne

z obowiązującymi przepisami prawa, normami i zasadami wiedzy technicznej, w szczególności z uwagi na to, że w przyjętych parametrach toru wodnego o szerokości 36 m nie jest możliwa i zgodna z prawem bezpieczna eksploatacja terminala T2 przez jednostki o szerokości 20 m bez zapewnienia obrotnicy w bezpośrednim sąsiedztwie terminala, a zatem na fakt wykazania, że prace nr 2 i nr 3 są niewykonalne technicznie i prawnie, gdyż nie zapewniają bezpieczeństwa żeglugi jednostek o wymaganych przez zamawiającego parametrach zgodnie ze standardami wiedzy technicznej (w tym metodą PIANC);

2) z zakresu projektowania infrastruktury kolejowej, na fakt wykazania, że prace konkursowe nr 2 i nr 3 nie spełniają warunków określonych w regulaminie konkursu, w przepisach prawa, a także że były niezgodne ze standardami wiedzy technicznej w zakresie budowli kolejowych, w tym w szczególności, że prace te nie spełniały wymogów techniczno-budowlanych

w zakresie minimalnych promieni łuków poziomych dla bocznic kolejowych łączących się z linią kolejową nr 254, co było niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa i zasadami wiedzy technicznej.

Uzasadniając przedmiotowy wniosek dowodowy odwołujący wskazał, że rozstrzygnięcie sporu w przedmiotowej sprawie wymagało wiadomości specjalnych wykraczających poza wiedzę prawniczą. Zarzuty opierały się na wykazaniu obiektywnej niewykonalności technicznej

i prawnej zwycięskich prac, a zatem niezgodności z kluczowym wymogiem regulaminu konkursu. Zdaniem odwołującego, Sąd Konkursowy w toku oceny prac pominął rażące błędy w geometrii torów oraz parametrach nawigacyjnych, dlatego jedynie opinia niezależnych biegłych pozwoli Izbie na rzetelną ocenę i ustalenie, że prace te powinny zostać uznane za nieważne i pozostawione bez oceny (odrzucone) na podstawie art. 345 ust. 2 Pzp, jako nieodpowiadające wymaganiom regulaminu konkursu.

Izba odmówiła dopuszczenia i przeprowadzenia dowodów z opinii biegłych w zakresie wnioskowanym przez odwołującego. W ocenie składu orzekającego zebrany w sprawie materiał dowody pozwolił na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Ponadto co istotne, przedmiotem konkursu było opracowanie koncepcji programowo – przestrzennej, a nie dokumentacji projektowo – kosztorysowej. Opracowanie koncepcji można było określić jako wstępny, przedinwestycyjny etap planowania, łączący funkcjonalny program obiektu (co ma

w nim być) z jego zarysem przestrzennym (jak ma wyglądać i być usytuowany). Zarzuty podniesione przez odwołującego nie wymagały dopuszczenia i przeprowadzenia dowodów

z opinii biegłych, bo konkurs nie dotyczył etapu wykonywania robót budowlanych, ani uzgadniania dokumentacji projektowej. Na podstawie samej koncepcji nie będą wykonywane żadne roboty budowlane. W związku z powyższym powoływanie biegłych, którzy mieliby wykazać niewykonalność techniczną i prawną zwycięskich prac było bezzasadne. Na podstawie koncepcji nie można wykonać robót budowlanych. Konieczne jest do tego opracowanie dokumentacji projektowej we wszystkich wymaganych branżach, uzyskanie wszystkich wymaganych przepisami prawa pozwoleń,

uzgodnień, decyzji, w tym uzyskanie pozwolenia na budowę. Dopiero wtedy można przystąpić do wykonywania robót budowlanych.

Dodatkowo Izba ustaliła, że zamawiający ani w regulaminie konkursu ani w żadnym innym dokumencie nie wymagał od uczestników konkursu badania parametrów nawigacyjnych

i bezpieczeństwa żeglugi na rzece Elbląg, gdyż nie było to przedmiotem konkursu. Określony wymóg obsługi jednostek o szerokości 20 m dotyczył wyłącznie nabrzeża terminala portowego. Warunek ten miał zabezpieczyć przyszłe potencjalne możliwości obsługi jednostek w obrębie projektowanego terminala.

W ocenie składu orzekającego wnioski odwołującego w powyżej opisanym zakresie doprowadziłyby wyłącznie do nieuzasadnionego wydłużenia postępowania odwoławczego, co było wystarczającą przyczyną do odmówienia przeprowadzenia wnioskowanych dowodów.

Izba ustaliła co następuje

Przedmiotem konkursu było opracowanie koncepcji programowo – przestrzennej budowy terminala portowego T2 przy ul. Żytniej oraz rozbudowy i przebudowy terminala portowego przy ul. Radomskiej w Elblągu w ramach inwestycji „Rozwój portu morskiego w Elblągu”.

Zamawiający opracował i udostępnił na stronie prowadzonego konkursu regulamin konkursu (zwany dalej: „Regulaminem”) wraz z załącznikami. Zadania konkursowe oraz założenia i wytyczne funkcjonalno-użytkowe zawarte były w załączniku nr 1 do Regulaminu *Zadania konkursowe oraz założenia funkcjonalno-użytkowe wraz z załącznikami*.

Zamawiający przewidział, że nagrodą w konkursie dla uczestnika konkursu, którego praca konkursowa zostanie uznana przez Sąd Konkursowy za najlepszą będzie nagroda pieniężna oraz zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na wykonanie na podstawie pracy konkursowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Etapu 1 budowy terminala portowego T2 przy ul. Żytniej oraz rozbudowy i przebudowy terminala portowego przy ul. Radomskiej w Elblągu, w ramach zadania pn. „Rozwój portu morskiego w Elblągu”. Dodatkowo zamawiający postanowił, że przyzna nagrody pieniężne za zajęcie drugiego i trzeciego miejsca.

Zamawiający w Regulaminie określił, że rozstrzygnięcie konkursu w tym propozycję przyznania nagród przygotowuje Sąd Konkursowy, a zatwierdza kierownik zamawiającego oraz powołał Sąd Konkursowy do oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszej pracy konkursowej.

Termin złożenia prac konkursowych został wyznaczony na 12 stycznia 2026 r., na godz. 13:00. Prace konkursowe złożyło trzech uczestników (odwołujący i obaj przystępujący). Zgodnie z informacją wynikającą z akt postępowania praca konkursowa przystępującego konsorcjum WSP została złożona 12 stycznia 2026 r. o godz. 12:59:58.

11 lutego 2026 r. zamawiający opublikował zawiadomienie o rozstrzygnięciu konkursu. Pierwsze miejsce uzyskała praca przystępującego konsorcjum WSP uzyskując 81,60 pkt. Na drugim miejscu uplasowała się praca przystępującego 22ARCHITEKCI (66,20 pkt). Trzecie miejsce zajęła praca konkursowa złożona przez odwołującego (40,20 pkt).

Treść przepisów dotyczących zarzutów w obu odwołaniach:

- art. 345 ust. 2 Pzp – *Nie podlega ocenie praca konkursowa niezgodna z przepisami ustawy, nieodpowiadająca ogłoszeniu o konkursie lub regulaminowi konkursu, złożona po terminie oraz złożona przez uczestnika, którego wniosek został odrzucony.;*

- art. 337 pkt 2 Pzp – *Kierownik zamawiającego albo osoba przez niego upoważniona sprawuje nadzór nad sądem konkursowym w zakresie zgodności konkursu z przepisami ustawy i regulaminem konkursu, w szczególności:*

(...)

2) *zatwierdza rozstrzygnięcie konkursu.;*

- art. 347 ust. 1 Pzp – *Sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie i regulaminie konkursu.;*

- art. 351 Pzp – *Uczestnicy konkursu składają prace konkursowe wraz z informacjami o planowanych łącznych kosztach wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej, chyba że ze względu na specyfikę przedmiotu konkursu nie jest możliwe określenie kosztów.;*

- art. 16 pkt 1 Pzp – *Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:*

1) *zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców.*

Izba zważyła co następuje.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz stanowiska stron i uczestników postępowania odwoławczego Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie Izba odniosła się do argumentacji zamawiającego i przystępującego konsorcjum WSP dotyczącej kwestionowania interesu odwołującego we wniesieniu odwołania.

Zamawiający w tym zakresie wskazał, że zgodnie z art. 505 ust. 1 Pzp środki ochrony prawnej przysługują uczestnikowi konkursu, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Zamawiający podniósł, że odwołującemu została przyznana nagroda za zajęcie trzeciego miejsca w związku z tym, nawet w przypadku, gdyby jego zarzuty wobec prac, które zajęły odpowiednio pierwsze i drugie miejsce w konkursie zostały uwzględnione, odwołujący nie uzyska innej nagrody. A dodatkowo, jeżeli konkurs zostanie unieważniony, nie uzyska nawet nagrody za zajęcie trzeciego miejsca. Ponadto odwołanie przysługuje na czynność zamawiającego, natomiast nie może być wniesione na czynności Sądu Konkursowego. Oceny prac, przyznania miejsc i nagród w konkursie dokonuje Sąd Konkursowy. Poza kompetencjami zamawiającego pozostawała zmiana rozstrzygnięcia Sądu Konkursowego. Do obowiązków kierownika zamawiającego, zgodnie z art. 337 Pzp, należy unieważnienie konkursu lub zatwierdzenie rozstrzygnięcia konkursu. Natomiast zgodnie z art. 350 Pzp Sąd Konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową lub najlepsze prace konkursowe. Zamawiający nie negował faktu, że jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione, a Izba w swoim wyroku uwzględni zarzuty wobec prac konkursowych, które zajęły odpowiednio pierwsze i drugie miejsce to zamawiający będzie musiał unieważnić swoją czynność zatwierdzenia rozstrzygnięcia konkursu i nie będzie mógł przyznać nagród

w konkursie, ale jednocześnie brak było podstaw do powtórzenia czynności oceny prac konkursowych przez Sąd Konkursowy i ponownego rozstrzygnięcia konkursu przez Sąd Konkursowy (nawet bez ponownej oceny o co wnosili odwołujący). W ocenie zamawiającego zmaterializuje się wtedy przesłanka unieważnienia konkursu, o której mowa w art. 355 ust. 1 pkt 4 Pzp, tj. konkurs obarczony jest wadą mającą lub mogącą mieć wpływ na jego rozstrzygnięcie. Żaden przepis Pzp nie wskazuje na możliwość powtórzenia czynności rozstrzygnięcia konkursu przez Sąd Konkursowy. W przypadku, gdy Izba w swoim wyroku uwzględni zarzuty wobec prac konkursowych, które zajęły pierwsze i drugie miejsce to nie zostanie osiągnięty cel konkursu, jakim jest wybór zwycięskiej pracy i zaproszenie autora wybranej pracy do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na wykonanie na podstawie pracy konkursowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Etapu 1 budowy terminala portowego T2 przy ul. Żytniej oraz rozbudowy i przebudowy terminala portowego przy ul. Radomskiej w Elblągu, w ramach zadania pn. „Rozwój portu morskiego w Elblągu”. Zgodnie z postanowieniami regulaminu nagroda ta przysługuje wyłącznie za zajęcie pierwszego miejsca, a nie za zajęcie trzeciego miejsca. Jednocześnie jedną z podstawowych zasad dotyczących konkursów jest, że Sąd Konkursowy ocenia prace anonimowe, a identyfikacji prac konkursowych, zgodnie z art. 350 ust. 2 Pzp, Sąd Konkursowy dokonuje dopiero po rozstrzygnięciu konkursu. W przedmiotowym konkursie rozstrzygnięto konkurs, dokonano identyfikacji prac konkursowych, w związku z czym ponowna ocena prac czy zmiana przyznanych miejsc i nagród obarczona byłaby wadą braku anonimowości pracy. W ocenie zamawiającego podstawą przyznania odwołującemu (bez dokonania ponownej oceny) pierwszej nagrody nie może być przywołany w odwołaniu przepis rozdziału 10 pkt 4 regulaminu. W odwołaniu postanowienie to zostało, w ocenie zamawiającego, świadomie zacytowane wybiórczo z zamiarem wprowadzenia w błąd i w sposób wyrwany z kontekstu. Jak wyjaśnił zamawiający rozdział 10 regulaminu dotyczył kryteriów oceny prac konkursowych i sposobu dokonania oceny prac konkursowych przez Sąd Konkursowy. A postanowienie rozdziału 10 pkt 4 regulaminu brzmiało: *W przypadku stwierdzenia w czasie identyfikacji Prac konkursowych, że nagrodzona praca konkursowa nie jest oryginalna lub narusza prawa autorskie osób trzecich, została złożona przez Uczestnika, który nie został zaproszony do złożenia Pracy konkursowej, naruszył zasadę anonimowej oceny Prac konkursowych lub nie podlega ocenie z powodów wskazanych w art. 345 ust. 2 ustawy Pzp taka praca konkursowa zostanie uznana za nieważną, a za pracę najlepszą zostanie uznana kolejna praca konkursowa najlepiej oceniona przez Sąd Konkursowy.* Zdaniem zamawiającego postanowienie to pozwala Sądowi Konkursowemu, jeżeli podczas identyfikacji prac zaistniałaby któraś ze wskazanych tam przesłanek, na uznanie za pracę najlepszą kolejnej pracy konkursowej najlepiej ocenionej przez Sąd Konkursowy. Zgodnie z treścią rozdziału 10 pkt 6 regulaminu: *Sąd Konkursowy dokona oceny prac konkursowych w zakresie zgodności tych prac z wymaganiami określonymi w Regulaminie Konkursu i na podstawie kryteriów oceny prac określonych w przedmiotowym rozdziale. Prace nie spełniające wymagań określonych w Regulaminie Konkursu nie będą podlegały ocenie.* Zamawiający stwierdził, że w związku z powyższym fragmentem prace, które otrzymały punkty zostały uznane przez Sąd Konkursowy za zgodne z wymaganiami określonymi w regulaminie. Podkreślił, że te czynności Sąd Konkursowy dokonuje przed identyfikacją prac. Natomiast podczas identyfikacji prac może okazać się, że zaistniały przesłanki powodujące, że praca nie powinna podlegać ocenie, a których przed identyfikacją prac nie można było ustalić np. praca została złożona przez uczestnika niezaproszonego do składania prac, nie została złożona karta identyfikacyjna lub karta identyfikacyjna nie została

wypełniona lub nie zawiera oświadczeń dotyczących praw autorskich (czyli praca jest nieodpowiadająca regulaminowi konkursu), karta identyfikacyjna została podpisana przez osobę nieupoważnioną lub podpisana niewłaściwym rodzajem podpisu (czyli praca niezgodna z przepisami ustawy). I jedynie na sytuację zaistnienia okoliczności, które mogą zmaterializować się wyłącznie na etapie identyfikacji prac konkursowych zostało wprowadzone w regulaminie postanowienie rozdziału 10 pkt 4. Natomiast nie można stosować rozszerzającej wykładni, że na tej podstawie zamawiający może zmienić rozstrzygnięcie Sądu Konkursowego co sugerował odwołujący.

Przystępujący konsorcjum WSP podniósł natomiast, że w ramach badania przesłanek wynikających z art. 505 ust. 1 Pzp Izba ustala czy podmiotowi wnoszącemu odwołanie przysługuje legitymacja procesowa do wniesienia odwołania. Brak takiej legitymacji po stronie odwołującego, prowadzi do ustalenia niedopuszczalności wniesienia odwołania i skutkuje koniecznością jego oddalenia, gdyż stwierdzenie niewykazania przesłanek materialnoprawnych warunkujących korzystanie ze środków ochrony prawnej skutkuje oddaleniem odwołania bez merytorycznego rozpatrywania zarzutów i żądań podniesionych

w odwołaniu. Kluczową przesłanką w zakresie kwestii legitymacji procesowej do wniesienia odwołania jest wykazanie istnienia interesu w uzyskaniu zamówienia oraz poniesienia lub możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Są to warunki, których łączne spełnienie jest niezbędne do przystąpienia do rozpoznawania odwołania, czyli merytorycznej oceny zarzutów w nim podniesionych. Innymi słowy, zgodnie

z art. 505 ust. 1 Pzp legitymację do wniesienia środka ochrony prawnej (w tym wypadku odwołania) ma tylko ten podmiot, który wykaże po pierwsze interes w uzyskaniu zamówienia, a po drugie możliwość poniesienia szkody. Przystępujący stwierdził, że odwołujący nie wykazał istnienia po swojej stronie interesu we wniesieniu odwołania i w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody, a w związku z tym odwołanie powinno zostać oddalone bez jego merytorycznego rozpoznania. W ocenie przystępującego celem zarzutów wniesionego odwołania i sformułowania w nim żądań było dążenie odwołującego, który otrzymał III nagrodę do pozbawienia go I nagrody. Przystępujący zwrócił uwagę, że odwołujący wykazując interes w złożeniu odwołania wskazał, że szkoda odwołującego polega na pozbawieniu go realnej szansy na zajęcie pierwszego miejsca w konkursie i uzyskanie zamówienia publicznego na skutek dopuszczenia do oceny przez zamawiającego prac konkursowych sklasyfikowanych na miejscu pierwszym oraz drugim. Tak sformułowany interes w uzyskaniu zamówienia polegać ma zatem na dążeniu przez odwołującego do zmiany wyników konkursu w taki sposób, aby jego praca uzyskała pierwsze miejsce w konkursie i aby mógł zostać zaproszony do negocjacji z wolnej ręki w sprawie opracowania dokumentacji projektowej opartej na jego koncepcji. Tym samym odwołujący widział interes w zmianie wyników konkursu, do jakiej miało doprowadzić wniesione przez niego odwołanie. Tymczasem to Sąd Konkursowy przyznawał nagrody w konkursie, a kierownik zamawiającego zatwierdził jedynie wyniki prac tego Sądu. Ocena prac przez Sąd Konkursowy w konkursie była niezależna i stanowiła ocenę o charakterze merytorycznym, która opierała się na posiadanej wiedzy oraz doświadczeniu poszczególnych członków. Wobec tej indywidualanej i niezależnej oceny nie przysługiwały środki ochrony prawnej. W myśl zarzutów odwołania, odwołujący uznał, że zamawiający popełnił błąd zatwierdzając ocenę Sądu Konkursowego co do uznania pracy konkursowej konsorcjum WSP za najlepszą, ze względu na jej niezgodność

z postanowieniami regulaminu. Wskazane przez odwołującego postanowienia regulaminu stanowiły, że praca konkursowa powinna być zgodna z przepisami prawa oraz normami

i zasadami wiedzy technicznej. Jeżeli zaś praca konkursowa była niezgodna z ww. przepisami prawa oraz normami i zasadami wiedzy technicznej, to w myśl zarzutów odwołania nie powinna podlegać ocenie. Zdaniem odwołującego, zawarte w koncepcji rozwiązania co do budowy kolejowych były niezgodne z przepisami ustaw i rozporządzeń, m.in. wymogów techniczno-prawnych dla budowli kolejowych. Konsorcjum WSP jednocześnie podkreśliło, że w zakresie toru żegludowego odwołujący nie wskazał na niezgodność z żadnymi konkretnymi postanowieniami regulaminu, przepisami prawa, normami czy zasadami. Powyższa rzekoma niezgodność rozwiązań co do budowy kolejowych zawartych w pracy konkursowej z ww. przepisami, normami czy zasadami możliwa była jednak do stwierdzenia jedynie po przeprowadzeniu merytorycznego badania pracy konkursowej. Merytorycznym badaniem pracy konkursowej zajmował się wyłącznie Sąd Konkursowy, a nie zamawiający czy Izba. Zamawiający i Izba nie mogą ingerować w merytoryczną ocenę Sądu Konkursowego. Konsorcjum WSP stwierdziło, że z powyższych względów tym bardziej niezasadnymi były zarzuty odnoszące się do dokonania oceny jego pracy konkursowej w sposób rzekomo niezgodny z kryteriami oceny prac konkursowych czy zarzuty odnoszące się do rzekomo błędnego oszacowania kosztów realizacji przedmiotu usługi. Rolą Izby w przypadku rozpatrywania odwołania w konkursie nie jest ocena merytoryczna pracy konkursowej ani ocena pracy Sądu Konkursowego, w tym wydawanie temu gremiumu jakichkolwiek wiążących wytycznych. Ponadto istotą oceny pracy konkursowej w postaci koncepcji programowo-przestrzennej jest istnienie subiektywnych ze swej natury przekonań poszczególnych członków Sądu, co do jej walorów, wad, czy też adekwatności zaproponowanych rozwiązań do przyjętych w regulaminie konkursu założeń i wytycznych. Tym samym konkursu nie można traktować analogicznie jak postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i nie można bezpośrednio przenosić interpretacji interesu prawnego

z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na grunt konkursu. Wykonawca nie może bowiem w konkursie skutecznie domagać się zmiany oceny jego pracy dokonanej przez Sąd Konkursowy, a w szczególności zmiany przyznanego mu miejsca w rankingu ocenianych prac konkursowych. Zarzuty odnośnie czynności zamawiającego polegających na zatwierdzeniu oceny prac przez Sąd Konkursowy mogłyby więc odnosić się jedynie do sytuacji, gdy na etapie identyfikacji prac, po ich odtajnieniu, okazało się, że praca nie powinna być podlegać ocenie ze względów formalnych a nie merytorycznych (np. praca została złożona przez uczestnika niezaproszonego do składania prac, nie została złożona karta identyfikacyjna lub karta identyfikacyjna nie została wypełniona lub nie zawiera oświadczeń dotyczących praw autorskich (czyli praca jest nieodpowiadająca regulaminowi konkursu), karta identyfikacyjna została podpisana przez osobę nieupoważnioną lub podpisana niewłaściwym rodzajem podpisu), a mimo to została oceniona. Wnioskiem powyższego, zatwierdzenie przez zamawiającego oceny prac konkursowych dokonanej przez Sąd Konkursowy nie polegało, nie polega i nie może polegać na jej merytorycznej kontroli, tylko na kontroli o charakterze formalnym. W konsekwencji, Izba kontroluje zatwierdzenie oceny prac konkursowych przez zamawiającego również jedynie pod kątem formalnym. Zdaniem przystępującego konsorcjum WSP, podobnie jak zdaniem zamawiającego, odwołujący we wnioskach odwołania celowo zmodyfikował postanowienie z rozdziału 10 pkt 4 regulaminu w ten sposób, żeby wnioski odwołania wydawały się możliwe do zrealizowania. Przystępujący stwierdził, że w czasie identyfikacji prac konkursowych, czyli po ich odtajnieniu, celem zatwierdzenia oceny Sądu Konkursowego nie następuje ponowne badanie zawartości prac pod kątem merytorycznym przez zamawiającego, lecz jak zasadnie podniósł w odpowiedzi na odwołanie zamawiający, stwierdza się wtedy, czy dana praca powinna czy też nie powinna podlegać ocenie ze względu na okoliczności, których przed identyfikacją prac nie można było ustalić. Tego rodzaju okoliczności powodujące, że dana praca nie powinna podlegać ocenie po odtajnieniu prac to np. sytuacja w której praca została złożona przez uczestnika niezaproszonego do składania prac, nie została złożona karta identyfikacyjna lub karta identyfikacyjna nie została wypełniona lub nie zawiera oświadczeń dotyczących praw autorskich (czyli praca jest nieodpowiadająca regulaminowi konkursu), karta identyfikacyjna została podpisana przez osobę nieupoważnioną lub podpisana niewłaściwym rodzajem podpisu (czyli praca niezgodna z przepisami ustawy). Procedura z rozdziału 10 pkt 4 regulaminu, zgodnie z którą pracę niepodlegającą ocenie uznaje się za nieważną a za pracę najlepszą zostaje wówczas uznana kolejna praca konkursowa najlepiej oceniona przez Sąd Konkursowy dotyczy więc innego rodzaju naruszeń niż przedstawił to odwołujący. Z powyższych względów przystępujący stwierdził, że odwołujący nie wykazał więc interesu we wniesieniu odwołania.

Izba ostatecznie uznała, że odwołujący miał interes we wniesieniu odwołania. Powyższa konstatacja nie była jednak oczywista i należało podkreślić, że zamawiający oraz przystępujący konsorcjum WSP przedstawili sporo trafnych argumentów w celu poparcia swoich wniosków. Skład orzekający stwierdził, że kluczowe znaczenie dla stwierdzenia interesu odwołującego miały dwie kwestie. Po pierwsze, co do zasady interes we wniesieniu odwołania należy rozpatrywać w stosunku do wszystkich okoliczności podniesionych

w odwołaniu w tym przede wszystkim co do zarzutów z niego wynikających. Tym samym nawet jeśli jeden z podniesionych zarzutów doprowadzi do uznania, że po stronie odwołującego występował lub występuje interes we wniesieniu odwołania to należy przyjąć, że odwołujący spełnił wymogi wynikające z art. 505 ust. 1 Pzp, czyli ma lub miał interes w uzyskaniu nagrody w konkursie. Decydujące znaczenie w kontekście interesu miał zarzut pierwszy, który dotyczył naruszenia art. 345 ust. 2 Pzp, przez dokonanie oceny pracy konkursowej złożonej przez konsorcjum WSP i przyznanie jej nagrody, podczas gdy przedmiotowa praca została złożona po upływie terminu na składanie prac konkursowych. Zarzut ten wpisywał się treść postanowienia rozdziału 10 pkt 4 regulaminu, który został przytoczony powyżej. Druga kwestia związana była z szerokim podejściem do zagadnienia interesu we wniesieniu odwołania reprezentowanym przez skład orzekający. W tym zakresie Izba w pełni przyjęła stanowisko zamawiającego i uznała, że uwzględnienie odwołania w przedmiotowej sprawie mogło doprowadzić wyłącznie do unieważnienia konkursu. W związku z szerokim rozumieniem interesu, ostatecznie można było uznać, że nawet unieważnienie konkursu mogło leżeć

w interesie odwołującego, ponieważ nie był on zadowolony z trzeciego miejsca, a tym samym z trzeciej nagrody, gdyż dążył do uzyskania pierwszego miejsca i zaproszenia do negocjacji

w ramach postępowania z wolnej ręki. Unieważnienie konkursu mogło dać odwołującemu taką szansę, nawet jeśli wydawała się ona bardzo mało prawdopodobna. Odwołujący co prawda na rozprawie stwierdził, że nie upatrywał interesu we wniesieniu odwołania w unieważnieniu konkursu, ale w nakazaniu wyboru jako najkorzystniejszej (bez dokonania ponownej oceny) pracy konkursowej złożonej przez niego. Takie rozwiązanie nie wchodziło w grę, ponieważ uwzględnienie odwołania w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy mogło doprowadzić wyłącznie do nakazania unieważnienia konkursu, ale jak ustalono powyżej, takie rozstrzygnięcie wpisywało się w zakres dyspozycji normy prawnej zawartej w art. 505 ust. 1 Pzp.

Do poszczególnych zarzutów Izba odniosła się w kolejności przedstawionej

w odwołaniu. W zakresie pierwszego zarzutu Izba ustaliła, że prace konkursowe składane były za pomocą platformy zakupowej będącej w dyspozycji zamawiającego, stanowiącej stronę prowadzonego konkursu. Zasady składania prac były takie same dla każdego z uczestników konkursu. Zgodnie z postanowieniami rozdziału 9 pkt 6.5. ppkt 4) regulaminu *Za datę złożenia pracy konkursowej przyjmuje się datę jej przekazania w systemie (platformie) w drugim kroku składania poprzez kliknięcie przycisku "Złóż ofertę" i wyświetlenie się komunikatu, że dokumenty zostały zaszyfrowane i złożone.* Ponadto jak zasadnie wskazał zamawiający taka sama informacja dotycząca daty złożenia oferty zawarta została w *Instrukcji dla wykonawców platformazakupowa.pl obowiązującej od 07.03.2024* ogólnodostępnej na stronie platformy zakupowej <https://platformazakupowa.pl/strona/instrukcje-wykonawca>. W instrukcji jest mowa o złożeniu oferty, przez którą należy rozumieć również złożenie prac konkursowych, ponieważ jest to ten sam formularz. Jednakowe zasady technicznego składania ofert za pomocą platformy zakupowej obowiązywały każdego uczestnika konkursu oraz obowiązują wszystkich użytkowników platformy zakupowej składających oferty, wnioski o dopuszczenie, prace konkursowe. Odwołujący składając pracę konkursową, podobnie jak każdy inny użytkownik platformy, zaakceptował jej regulamin i warunki postępowania. W związku z powyższym datę i godzinę widniejące w rubryce „data złożenia oferty” należało przyjąć za faktyczną datę złożenia pracy konkursowej. W przekazanej przez zamawiającego dokumentacji postępowania znajdowały się materiały jednoznacznie wskazujące, że praca konkursowa konsorcjum WSP została złożona 12 stycznia 2026 r. o godz. 12:59:58, tj. na dwie sekundy przed upływem terminu składania prac (zrzut z ekranu pracownika zamawiającego

z 12 stycznia 2026 r. z godziną złożenia prac konkursowych oraz protokół z 13 stycznia 2026 r. dotyczący formalnego sprawdzenia prac konkursowych). Ponadto zamawiający, wraz

z odpowiedzią na odwołanie jako dowód złożenia w terminie pracy konkursowej przez przystępującego konsorcjum WSP, przekazał dokumenty, które podobnie, jak przekazane odwołującemu „Zestawienie ofert” oraz „Raport pełny” w jednoznaczny sposób wskazywały, że praca konkursowa została złożona w terminie. Zamawiający podkreślił, że z wieloletniego doświadczenia korzystania z tej platformy zakupowej wiedział, że oferty czy prace konkursowe złożone po terminie, oprócz daty wskazującej na złożenie po terminie, znajdują się w zakładce „Złożone po czasie”. Izba nie znalazła powodów do zakwestionowania stwierdzenia zamawiającego w powyżej wskazanym zakresie.

Odwołujący wskazał na kwestie silników mPDF i TCPDF służących do generowania plików pdf i różnic między nimi. Skład orzekający potraktował powyższe argumenty jako nieistotne. Odwołujący nie wykazał związków pomiędzy tymi argumentami ze składaniem prac konkursowych ani nie przedstawił ich zastosowania. Podobnie Izba potraktowała stanowisko odwołującego dotyczące metadanych plików przesłanych przez zamawiającego. Stanowisko w tym zakresie pozostawało bez związku z datą i godziną złożenia pracy konkursowej, ponieważ dokumenty te i ich generowanie nie występuje na etapie składania prac konkursowych i nie ma wpływu na godzinę złożenia pracy konkursowej.

Izba stwierdziła, że zamawiający korzysta z zewnętrznej, niezależnej od siebie platformy zakupowej. Stwierdzenie odwołującego, że zamawiający dopuścił do konkursu pracę, która wpłynęła po upływie terminu, podczas gdy praca została oznaczona przez platformę jako złożona w terminie okazało się całkowicie bezpodstawne. Zestawienia i raporty generowane były automatycznie przez system, co wykluczało ingerencje ze strony zamawiającego lub innych osób. Poza tym czas pokazywany w raportach nie był czasem serwera zamawiającego, a czasem serwera platformy zakupowej.

Co więcej, zamawiający zwrócił się do Centrum Wsparcia Klienta platformy zakupowej, z której korzystał, z wnioskiem o ustosunkowanie się do zarzutów odwołującego w zakresie godziny złożenia pracy konkursowej. Informacja otrzymana od przedstawiciela platformy zakupowej jednoznacznie potwierdzała, że praca konkursowa przystępującego konsorcjum WSP została złożona w terminie. Zapytanie do Centrum Wsparcia Klienta stanowiło załącznik nr 5 do odpowiedzi na odwołanie, a informacja uzyskana od przedstawiciela platformy stanowiła załącznik nr 6 do odpowiedzi na odwołanie.

Izba zwróciła również uwagę na argumentację odwołującego podniesioną na rozprawie w zakresie przedmiotowego zarzutu. Argumentacja ta koncentrowała się już w zasadzie tylko na tym, że praca konkursowa złożona przez przystępującego konsorcjum WSP była niekompletna, ponieważ nie zawierała trzech plansz (nr 1, 3 i 7) w formacie pdf, które powinny być zawarte w części graficznej pracy. Odwołujący sugerował, że przystępujący konsorcjum WSP już po upływie terminu na składanie prac przekazał zamawiającemu brakujące elementy pracy konkursowej (wskazane powyżej), które następnie zostały ocenione. W ocenie składu orzekającego powyżej zaprezentowana argumentacja odwołującego wykraczała poza zakres pierwszego zarzutu. W odwołaniu pojawiły się zdawkowe stwierdzenia, że praca konsorcjum WSP był niekompletna, ale dokładne informacje w tym zakresie zostały przedstawione dopiero na rozprawie. Co najważniejsze jednak okoliczności podane przez odwołującego na rozprawie nie znalazły oparcia w stanie faktycznym ustalonym przez Izbę. Przede wszystkim skład orzekający ustalił, że wskazane przez odwołującego plansze znajdowały się w pracy konkursowej przystępującego konsorcjum WSP. Znajdowały się w pliku pdf oznaczonym jako *Opis* zawartym w folderze *czesc opisowa* na str. 57 (plansza 1), 59 (plansza 3) i 63 (plansza 7). Izba uznała tym samym, że praca konkursowa przystępującego konsorcjum WSP była kompletna i w całości została

złożona w terminie przewidzianym w dokumentacji konkursowej.

Dodatkowo odwołujący wskazał na rozprawie, że plansze stanowiące część graficzną pracy złożonej również w formacie pdf należało złożyć oddzielnie od części opisowej, tymczasem przystępujący konsorcjum WSP miał nie zastosować się do tego wymagania, ponieważ nie cały zakres części graficznej przedstawionej w formacie pdf został złożony przez tego uczestnika oddzielnie od części opisowej. Izba stwierdziła, że w odwołaniu nie został podniesiony zarzut w zakresie formy pracy konkursowej złożonej przez konsorcjum WSP. Tym samym odwołujący w tym zakresie sformułował zarzut, który nie został podniesiony

w odwołaniu. Zgodnie z art. 555 Pzp, Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. W konsekwencji skład orzekający pozostawił tą część argumentacji odwołującego poza rozpoznaniem.

Izba oddaliła zarzut naruszenia art. 345 ust. 2 Pzp podniesiony w pkt I *petitum* odwołania.

Zarzuty od drugiego do czwartego zostały rozpoznane łącznie. W ramach uwag ogólnych w zakresie tej części odwołania Izba uznała za zasadne wskazać, że odwołujący wyciągnął zbyt daleko idące wnioski z postanowień dokumentacji konkursowej. Skład orzekający podkreślił, że przedmiotem konkursu było opracowanie koncepcji programowo – przestrzennej. Wskazywał to już tytuł konkursu, a także postanowienia regulaminu. Dla przykładu zgodnie z rozdziałem 3 pkt 4 regulaminu: *Zadanie konkursowe obejmuje przedstawienie w pracy konkursowej koncepcji programowo - przestrzennej budowy terminala T2 przy ul. Żytniej w Elblągu wraz z wewnętrznym układem drogowym i połączeniem z ul. Mazurską oraz koncepcji programowo – przestrzennej rozbudowy i przebudowy terminala przy ul. Radomskiej w Elblągu*. Dopiero po rozstrzygnięciu konkursu ma zostać sporządzona kompletna dokumentacja projektowo - kosztorysowa. Będzie to przedmiotem przyszłego zamówienia udzielonego w trybie z wolnej ręki. Ustalenia te wynikały z następujących postanowień regulaminu:

- rozdziału 12 pkt 1 ppkt 2 – *Zamawiający przyzna nagrodę dla Uczestnika Konkursu, którego praca konkursowa zostanie uznana przez Sąd konkursowy za najlepszą: (...) zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na wykonanie na podstawie pracy konkursowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Etapu 1 budowy terminala portowego T2 przy ul. Żytniej oraz rozbudowy i przebudowy terminala portowego przy ul. Radomskiej w Elblągu, w ramach zadania pn. „Rozwój portu morskiego w Elblągu”;*

- rozdziału 19 lit. B – *przedmiot usługi, która ma być realizowana w postępowaniu prowadzonym w trybie zamówienia z wolnej ręki, na podstawie wybranej pracy konkursowej: (...) W szczególności usługa obejmuje opracowanie na podstawie nagrodzonej koncepcji kompletnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, wraz z realizacją niezbędnych dla właściwego wykonania ww. dokumentacji opracowań dodatkowych lub pomocniczych oraz uzyskaniem wymaganych prawem uzgodnień, pozwoleń, decyzji administracyjnych oraz zgód realizacyjnych, w tym decyzji pozwolenia na budowę i decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej łącznie, oddzielnie dla każdego z niżej wymienionych zadań: (...).*

Izba zwróciła również uwagę na postanowienia regulaminu, w których wskazano, że praca konkursowa miała stanowić punkt wyjścia dla prac projektowych. W tym zakresie odnotować należało, że do prac konkursowych mogły zostać opracowane wnioski, zalecenia i wytyczne pokonkursowe:

- rozdział 10 pkt 3 zdanie 3 regulaminu – *Sąd Konkursowy może opracować wnioski, zalecenia i wytyczne pokonkursowe do pracy nagrodzonej, wskazanej w werdykcie Sądu Konkursowego;*

- rozdział 3 pkt 5 ppkt 6 regulaminu – *Ostateczna forma koncepcji stanowić będzie podstawę do dyskusji i doprecyzowania przed przystąpieniem do prac projektowych.*

Istotne znaczenie miało przy tym postanowienie określone w rozdziale 3 pkt 5 ppkt 4 regulaminu, w którym zamawiający wskazał: *Intencją powyższych zapisów jest nieograniczenie inwencji twórczej Uczestników konkursu w poszukiwaniu oryginalnych*

i nowatorskich autorskich rozwiązań realizujących na różne sposoby wytyczne i założenia Konkursu. Konkurs jest etapem poszukiwania przez Zamawiającego najlepszych rozwiązań wśród przedstawionych przez Uczestników różnych sposobów podejścia projektowego do zadanego problemu i zaproponowania różnych dróg prowadzących do rozwiązania zadania konkursowego. Pewien stopień ogólności opracowania, jakim jest Koncepcja konkursowa, daje Uczestnikom możliwość własnej interpretacji zapisów wytycznych i założeń konkursowych, a trafność wyboru rozwiązań realizujących te wytyczne i założenia będzie poddana ocenie Sądu Konkursowego.

Reasumując, z postanowień regulaminu wynikało, że opracowanie stanowiące prace konkursową nie było projektem, charakteryzowało się pewną ogólnością oraz podlegało będzie doprecyzowaniu na etapie tworzenia projektu. Ponadto z zasad konkursowych opisanych w rozdziale 3 pkt 5 regulaminu jasno wynikało, że autor koncepcji programowej miał dużą swobodę podczas przygotowywania pracy konkursowej. To Sąd Konkursowy powołany z grona specjalistów posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie portów i przystani

w oparciu o przyjęte w regulaminie kryteria dokonał oceny prac konkursowych. Dodatkowo Izba potraktowała koncepcję będącą przedmiotem konkursu jako pewną wizję, wstępny, przedinwestycyjny etap planowania, łączący funkcjonalny program obiektu (co ma w nim być) z jego zarysem przestrzennym (jak ma wyglądać i być usytuowany), wyznaczającą

kierunek, ramę ideową, przestrzenną, urbanistyczną itp. Na podstawie samej koncepcji nie będą wykonywane żadne roboty budowlane, ponieważ potrzebna do tego będzie dokumentacja projektowa we wszystkich wymaganych branżach, uzyskanie wszystkich wymaganych przepisami prawa pozwoleń, uzgodnień, decyzji, w tym uzyskanie pozwolenia na budowę. Co istotne Izba stwierdziła, że same prace konkursowe, wbrew twierdzeniom odwołującego, nie zawierały rozwiązań niezgodnych z przepisami Pzp.

W odniesieniu do pracy konkursowej złożonej przez konsorcjum WSP odwołujący zwrócił uwagę na naruszenia dotyczące wymaganych parametrów nawigacyjnych

i bezpieczeństwa żeglugi oraz wymogów techniczno-prawnych dla budowli kolejowych.

W zakresie tej pierwszej grupy naruszeń Izba ustaliła, że zgodnie z załącznikiem nr 1 do regulaminu na koncepcję stanowiącą przedmiot pracy konkursowej miały składać się rozwiązania w zakresie następujących zadań:

1) budowa terminala portowego T2 przy ul. Żytniej w Elblągu – cała koncepcja w zakresie budowy Terminala T2 powinna uwzględniać niżej wymienione elementy:

- a) przebudowę i umocnienie nabrzeży w celu zapewnienia cumowania i rozładunku co najmniej 4 jednostek tj. o długości 100 m i szerokości 20 m;
 - b) budowę bocznic kolejowej;
 - c) budowę magazynu uniwersalnego;
 - d) budowę głównego budynku biurowego;
 - e) utwardzenie placów do składowania;
 - f) oświetlenie terenu;
 - g) instalację wagi towarowej;
 - h) budowę budynku portierni z bramą wjazdową;
 - i) zabezpieczenia – ogrodzenie, monitoring terenu wraz z system awizacji wjazdu i wyjazdu z terminala;
 - j) wszelkie niezbędne instalacje wewnętrzne i zewnętrzne związane z obsługą i zarządzaniem portu, w tym awaryjne zasilanie w prąd elektryczny;
 - k) wykorzystanie odnawialnych źródeł energii i wprowadzenie rozwiązań proekologicznych;
 - l) zaprojektowanie dróg wewnętrznych i ich skomunikowanie z drogą wojewódzką nr 503 – ul. Mazurską;
 - m) wyznaczenie rezerwy pod budowę basenu portowego dla 4 jednostek o długości 100 m, szerokości 20 m i zanurzeniu do 4,5 m;
 - n) podniesienie rzędnych terenu;
 - o) wyznaczenie stanowiska ładowania elektrycznych wózków widłowych, koszowych etc.;
- 2) przebudowę z rozbudową drogi wojewódzkiej nr 503;
- 3) przebudowę i rozbudowę terminala portowego przy ul. Radomskiej.

Zamawiający w rozdziale I.3 załącznika nr 1 do regulaminu poinformował również, że część zadań związanych z projektem „Rozwój portu morskiego w Elblągu” to zadania zaplanowane do realizacji i sfinansowania przez rząd RP, w tym:

- budowa obrotnicy dla statków;

- pogłębienie toru wodnego na rzece Elbląg do głębokości 5 metrów na całej długości trasy prowadzącej do portu.

W związku z powyższym skład orzekający uznał, że do zakresu pracy konkursowej nie należały zagadnienia związane z obrotnicą oraz pogłębieniem lub poszerzeniem toru wodnego. W żadnym z postanowień regulaminu zamawiający nie wskazał również wymagania, by w pracy konkursowej uczestnicy konkursu mieli wskazać rozwiązania zapewniające, żeby statki o szerokości 20 m doływały do terminala przy ul. Żytniej, do obrotnicy lub terminala przy ul. Radomskiej. Zadaniem objętym pracą konkursową było wyłącznie zaproponowanie rozwiązań związanych z przebudową i umocnieniem nabrzeży terminala przy ul. Żytniej w celu zapewnienia cumowania i rozładunku co najmniej czterech jednostek o długości 100 m i szerokości 20 m, a nie jak podnosił odwołujący analiza parametrów nawigacyjnych i bezpieczeństwa żeglugi na rzece Elbląg. Zamawiający

w rozdziale I.3 załącznika nr 1 do regulaminu zatytułowanym *Wizja rozwoju* poinformował, że: *Zakłada się, że w wyniku realizacji projektu „Rozwój portu morskiego” Elbląg zyska zdolność do przyjmowania statków morskich wszystkich bander o zanurzeniu do 4,5 m, długości do 100 m i szerokości do 20 m, a także możliwość stopniowego zwiększania potencjału operacyjnego, aż do osiągnięcia przepustowości docelowej na poziomie 3,5 mln ton rocznie.* Przy czym

z wymagań regulaminu nie wynikało, że przedmiotem konkursu było zapewnienie już

w ramach etapu 1 planowanej inwestycji takiego założenia.

Odwołujący w tej części argumentacji powołał się na analizę nawigacyjną, sporządzoną przez kpt. ż.w. Jacka Kaszubę stanowiącą tom III – element projektu budowlanego dla inwestycji „Budowa toru wodnego na rzece Elbląg na odcinku P1-P2 Etap 1”, która nie stanowiła załącznika do regulaminu, nie była przedmiotem konkursu ani nie była dokumentem, który

był wskazany przez zamawiającego jako podstawa do opracowania pracy konkursowej.

W konsekwencji Izba nie mogła oprzeć się na tym dokumencie ani w żaden sposób wziąć go pod uwagę przy rozstrzygnięciu. Ponadto w tym zakresie skład orzekający przyjął stanowisko zamawiającego i uznał, że wbrew twierdzeniom odwołującego analiza ta nie stanowiła żadnego dowodu, że praca konkursowa nie zapewnia zdolności cumowania i rozładunku co najmniej czterech statków o długości 100 m i szerokości 20 m. Analiza nie obejmowała terenów terminala przy ul. Radomskiej i przy ul. Żytniej, nie odnosiła się do parametrów wymaganych do cumowania i rozładunku statków. Analiza dotyczyła toru wodnego na odcinku P1 - P2 – tj. od planowanego terminala T2 (terminala przy ul. Żytniej) do planowanej obrotnicy w porcie

w Elblągu. Tym samym analiza nie dotyczyła zagadnień i terenów objętych przedmiotem konkursu.

Dodatkowo, jak słusznie zwrócił uwagę zamawiający cytowane przez odwołującego postanowienie z rozdziału II.3 pkt 7 załącznika nr 1 do regulaminu – *Do pracy konkursowej należy przyjąć, że Etap 1 zostanie zrealizowany w IV kwartale 2029 r. i w tym czasie będzie już wykonana obrotnica o średnicy 160m i pogłębiony tor wodny o szerokości 36m i głębokości 5m* – zostało wyrwane z kontekstu i wskazane w odwołaniu jako potwierdzenie nieracjonalności rozwiązań zawartych w pracy konkursowej. Tymczasem postanowienie to dotyczyło wymagań zamawiającego do określenia w pracy konkursowej możliwości przeładunkowych i przepustowości projektowanego terminala portowego i w całości brzmiało w sposób następujący: *Zadanie konkursowe obejmuje: Określenie i uwzględnienie możliwości przeładunkowych i przepustowości projektowanego terminala portowego z uwzględnieniem komponentu drogowego, przebudowy obecnego terminala oraz inwestycji finansowanych*

i realizowanych przez rząd RP. Do pracy konkursowej należy przyjąć, że Etap 1 zostanie zrealizowany w IV kwartale 2029 r. i w tym czasie będzie już wykonana obrotnica o średnicy 160m i pogłębiony tor wodny o szerokości 36m i głębokości 5m.

Izba uznała, że zarzuty referujące do tego, że statki o parametrach 100 m długości, 20 m szerokości i 4,5 m zanurzenia nie będą mogły wejść do Portu Morskiego w Elblągu z uwagi na rzekomo nieodpowiednie parametry drogi wodnej, okazały się bezzasadne oraz dotyczyły zagadnień pozostających poza zakresem przedmiotu konkursu.

W przypadku naruszeń wymogów techniczno-prawnych dla budowli kolejowych w pracy konsorcjum WSP w pierwszej kolejności należało wskazać, że odwołujący w tej części swojej argumentacji zwrócił uwagę na kwestie promieni skrzytu, które wynosiły 150 m zamiast przyjętych przez odwołującego 180 m i użycia rozjazdów o promieniu 1:7,5 zamiast 1:9.

W zakresie promieni skrzytu Izba ustaliła, że dla bocznic kolejowej projektowanej na terenie terminala portowego T2, będącej zakresem opracowania konkursowego konsorcjum WSP założyło w swojej pracy konkursowej obsługę prowadzoną przez zarządcę bocznic kolejowej przez przetaczanie wagonów sprzęgniętych z użyciem ciągnika zarządcy. Regulamin wraz

z załącznikami nie ograniczał możliwości poczynienia powyższego założenia. W ocenie składu orzekającego przystępujący wykazał, że odrębne przepisy umożliwiają zastosowanie łuków torowiska bocznic o promieniu 150 m. Jednocześnie należało wskazać, że przedstawienia graficzne zawarte na planszach konkursowych miały charakter poglądowy i nie stanowiły wiążącego określenia technologii obsługi bocznic, która na etapie koncepcji nie była przedmiotem szczegółowego doprecyzowania. Dodatkowo twierdzenie odwołującego wskazujące, że przeprojektowanie normatywnych promieni drastycznie zmieni geometrię terminala, skróci długość użyteczną torów ładunkowych i wpłynie na funkcjonalność całego obiektu, Izba potraktowała jako niepotwierdzone. Przystępujący złożył wraz z pismem procesowym planszę przedstawiającą proponowane rozwiązanie konkursowe (załącznik nr 3 do pisma) oraz planszę obrazującą symulację takiej zmiany (załącznik nr 4 do pisma), co podważyło twierdzenie odwołującego o potencjalnych drastycznych zmianach geometrii terminala.

Co do stanowiska dotyczącego promieni rozjazdów Izba przyjęła, że informacje zawarte

w opisie konkursowym przystępującego dotyczące typu rozjazdów odnosiły się wyłącznie do elementów układu rozjazdowego i specjalnego zlokalizowanych na terenie bocznic portowej i nie dotyczyły miejsca jej włączenia do linii kolejowej nr 254. Wbrew twierdzeniom odwołującego, praca konkursowa ww. uczestnika nie przewidywała bezpośredniego włączenia bocznic portowej do torów szlakowych lub głównych zasadniczych linii kolejowej nr 254

z wykorzystaniem rozjazdów o skosie 1:7,5. Informacja o rozjazdach tego typu w opracowaniu dotyczyła jedynie bocznic na terenie. Zgodnie z wytycznymi konkursowymi, przystępujący konsorcjum WSP przyjął możliwość połączenia bocznic portowej z sąsiednią linią kolejową 254 oraz istniejącą infrastrukturą bocznicową stacji kolejowej Elbląg-Zdrój, na której to zakłada się ulokowanie punktu zdawczo-odbiorczego. Obsługa taboru na odcinku od punktu zdawczo-odbiorczego do projektowanej bocznic portowej planowana jest z użyciem ciągnika zarządcy portu. Tym samym, w odniesieniu do typu rozjazdów o skosie 1:7,5, nie znalazła zastosowania przywoływana przez odwołującego regulacja dotycząca bezpośrednich włączeń do torów szlakowych lub głównych zasadniczych, a argumentacja w tym zakresie opierała się na błędnym założeniu co do sposobu powiązania projektowanej bocznic z linią kolejową nr 254. Niezależnie od powyższego, należało wskazać, że szczegółowe rozwiązania techniczne dotyczące typu rozjazdów w zakresie

połączenia bocznic portowej z linią kolejową
w przypadku dalszych prac projektowych podlegać będą szczegółowym opracowaniom
i uzgodnieniom z PKP PLK S.A.

Mając powyższe na uwadze skład orzekający stwierdził, że w stosunku do przystępującego konsorcjum WSP nie potwierdziły się zarzuty dotyczące naruszeń w zakresie wymogów techniczno-prawnych dla budowli kolejowych.

W odniesieniu do pracy konkursowej złożonej przez przystępującego 22ARCHITEKCI odwołujący zwrócił uwagę na naruszenia dotyczące wymaganych parametrów nawigacyjnych i bezpieczeństwa żeglugi, wymogów techniczno-prawnych dla budowli kolejowych oraz na niezgodność pracy ww. uczestnika z wytycznymi zamawiającego w zakresie zagospodarowania terenu, tj. błędne zagospodarowanie działki nr 196 obręb 25.

W zakresie pierwszej grupy naruszeń, tj. dotyczących wymaganych parametrów nawigacyjnych i bezpieczeństwa żeglugi, Izba przyjęła tożsame stanowisko jak w przypadku naruszeń wskazanych przez odwołującego w stosunku do pracy złożonej przez konsorcjum WSP. Stanowisko w tej kwestii zostało opisane powyżej na str. 22-23 uzasadnienia. Izba

w pełni je podtrzymała oraz nie znalazła powodów do powtórzenia go w tym miejscu. Skład orzekający dodatkowo wskazał, że zamawiający wymagał, aby w pracy konkursowej uczestnik zaproponował rozwiązania związane z przebudową i umocnieniem nabrzeży terminala przy ul. Żytniej w celu zapewnienia cumowania i rozładunku co najmniej czterech jednostek o długości 100 m i szerokości 20 m. W pracy konkursowej przystępującego 22ARCHITEKCI zaproponowano takie rozwiązanie. Przystępujący 22ARCHITEKCI w swojej pracy uwzględnił wymagania zamawiającego, mając świadomość, że to jakie statki ostatecznie będą wpływały do portu w Elblągu zależy od realizacji inwestycji rządowych, będących poza zakresem przedmiotowego konkursu. Przedmiotem konkursu była koncepcja obejmująca przebudowę

i umocnienie nabrzeży w celu zapewnienia cumowania i rozładunku co najmniej czterech jednostek o długości 100 m i szerokości 20 m, a nie koncepcja zmiany parametrów toru wodnego do portu w Elblągu, do obrotnicy i między terminalami. Zagadnienie to wykraczało poza zakres konkursu i poza kompetencje zamawiającego.

W przypadku naruszeń dotyczących wymogów techniczno-prawnych dla budowli kolejowych należało wskazać, że odwołujący stwierdził, że przystępujący 22ARCHITEKCI przyjął

w ramach bocznic kolejowej promienie łuków 100 m w układzie podstawowej bocznic A oraz 125 m i 175 m w układzie bocznic B. Odwołujący wywiódł z tego, że takie promienie łuków miały być niezgodne z przepisami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie. Odnosząc się do twierdzeń odwołującego należało

w pierwszej kolejności wskazać, że jego ustalenia, co do promieni łuków przyjętych przez przystępującego w pracy konkursowej zostały dokonane w oparciu o jego autorskie wyliczenia.

Jak ustalił skład orzekający przystępujący 22ARCHITEKCI nie podał wartości promieni łuków w swojej pracy. Jak już uprzednio wskazano koncepcja była opracowaniem ogólnym, a nie gotowym projektem. W związku z tym Izba potraktowała wyliczenia odwołującego jako jego własne podejście do założeń wynikających z pracy konkursowej swojego konkurenta, które nie mogło przesądzić o zasadności podniesionych zarzutów.

Niezależnie od powyższego Izba stwierdziła, że zamawiający w regulaminie nie ustanowił wytycznej, aby już przy sporządzaniu koncepcji należało uwzględnić przepisy powyższego rozporządzenia. Zamawiający w regulaminie konkursu co prawda odwołał się do przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r.

w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie, ale nakazał ich uwzględnienie dopiero na etapie sporządzenia dokumentacji projektowej po udzieleniu zamówienia w trybie z wolnej ręki (rozdział 19 lit. B pkt 5 ppkt 2 lit. f tiret piętnaste regulaminu). Wobec powyższego przepisy ww. rozporządzenia nie miały zastosowania na etapie sporządzenia pracy konkursowej, a dodatkowo skład orzekający uznał, że nie doszło do sprzeczności założeń określonych w tej pracy z przepisami ww. rozporządzenia (zob. § 2, § 32 ust. 2 pkt 5 i 6 oraz § 23 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia).

Jednocześnie odwołujący wskazał, że praca konkursowa przystępującego 22 ARCHITEKCI była niezgodna z postanowieniami Standardów Technicznych, szczegółowych warunków technicznych dla modernizacji lub budowy linii kolejowych do prędkości $V_{max} \leq 250$ km/h, TOM I – Załącznik ST T1-A6, Układy Geometryczne Torów, stanowiących załącznik do uchwały nr 305/2025 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 15 kwietnia 2025 r. Przy czym odwołujący nie określił na czym dokładnie miała polegać niezgodność pracy konkursowej przystępującego z wyżej wymienionym dokumentem. W szczególności nie wskazał, w których postanowieniach przedmiotowego dokumentu upatrywał niezgodności pracy konkursowej przystępującego. Odwołujący ograniczył się do wskazania, że brak zgodności miał powodować brak możliwości uzyskania pozwolenia na budowę i fizycznego połączenia terminala z siecią kolejową. Można było zakładać, że odwołujący wywiódł niezgodność z tym dokumentem w zakresie promieni łuków bocznic

kolejowych.

Co jednak najistotniejsze, zamawiający w regulaminie konkursu w ogóle nie odwołał się do takiego dokumentu (nawet w kontekście sporządzenia dokumentacji projektowej przez uczestnika konkursu już po udzieleniu mu zamówienia w trybie z wolnej ręki). W konsekwencji Izba uznała, że przedmiotowy dokument nie miał w ogóle zastosowania w okolicznościach przedmiotowej sprawy, a argumentacja odwołującego zbudowana wokół niego w żaden sposób nie zasługiwała na uznanie.

Odwołujący powołał się również na procedury ustalania możliwości połączenia bocznic kolejowych z infrastrukturą zarządzaną przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. oraz uzgadniania warunków połączenia, stanowiące załącznik do uchwały Nr 575/2024 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 3 lipca 2024 r. Przedmiotowy dokument, podobnie jak ten opisany powyżej, nie został wymieniony w regulaminie (nawet w kontekście sporządzenia dokumentacji projektowej przez uczestnika konkursu już po udzieleniu mu zamówienia w trybie z wolnej ręki). W konsekwencji Izba potraktowała go identycznie jak ten, który stanowił załącznik do uchwały nr 305/2025 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 15 kwietnia 2025 r. Wobec powyższego bezpodstawnie pozostały kategoriyczne twierdzenia odwołującego, że w przypadku pracy konkursowej przystępującego 22ARCHITEKCI nie będzie możliwości uzyskania zgody na włączenie bocznic do linii kolejowej nr 254.

Dodatkowo odwołujący wskazał na niezgodność pracy przystępującego 22ARCHITEKCI

z wytycznymi zamawiającego w zakresie zagospodarowania terenu, tj. błędne zagospodarowanie działki nr 196 obręb 25. Chodziło tutaj o wytyczną konkursową ujętą

w rozdziale II.2 pkt 3) ppkt 1 zdanie 8 załącznika nr 1 do regulaminu o następującym brzmieniu: *W Etapie 1 należy przewidzieć wykorzystanie działki nr 196 obręb 25 pod budowę drogi publicznej wraz z parkingiem/miejscami postojowymi i ewentualnie bocznicą kolejową*

(w przypadku braku możliwości zlokalizowania jej na gruntach miejskich).

Izba uznała, że w świetle postanowień regulaminu lokalizacja hali magazynowej na działce nr 196 obręb 25 nie stanowiła jego naruszenia. Odwołujący wskazał, że przy ocenie pracy przystępującego 22ARCHITEKCI członkowie Sądu Konkursowego nie mieli świadomości, że hala została zlokalizowana na działce nr 196 i dali się zmanipulować i z tego powodu lepiej ocenili pracę tego uczestnika. Izba potraktowała powyższe stwierdzenie jako zbyt daleko idące uproszczenie okoliczności sprawy. Skład orzekający przyjął, że przystępujący 22ARCHITEKCI zaproponował rozwiązanie różniące się od wytycznej zawartej w załączniku nr 1 do regulaminu, ale zgodnie z przywołanymi wyżej postanowieniami regulaminu wszelkie wytyczne i informacje merytoryczne zawarte w regulaminie wraz z załącznikami miały charakter intencjonalny. W związku z powyższym rozwiązanie zaproponowane przez przystępującego 22ARCHITEKCI, tj. zarówno w zakresie lokalizacji hali magazynowej jak i

przebiegu drogi publicznej zostało przyjęte, uznane za zgodne i poddane ocenie. Gdyby pracy przystępującego 22ARCHITEKCI zostało przyznane pierwsze miejsce wtedy, zgodnie

z regulaminem, Sąd Konkursowy w ramach uprawnień przewidzianych w Pzp mógłby, jeżeli stwierdziłby taką potrzebę, wydać odpowiednie wytyczne i zalecenia pokonkursowe.

Można było przy tym założyć, że sam odwołujący na etapie sporządzenia pracy konkursowej nie traktował wytycznej ujętej w rozdziale II.2 pkt 3) ppkt 1 zdanie 8 załącznika nr 1 do regulaminu jako obligatoryjnej, ponieważ w ramach swojej pracy nie przewidział na działce nr 196 obręb 25 drogi publicznej z parkingiem.

Mając powyższe na uwadze skład orzekający stwierdził, że w stosunku do przystępującego 22ARCHITEKCI nie potwierdziły zarzuty od drugiego do czwartego.

W konsekwencji Izba oddaliła zarzuty podniesione w pkt II, III i IV *petitum* odwołania.

W zakresie piątego zarzutu Izba ustaliła, że zamawiający oczekiwał, że uczestnicy konkursu podadzą w swoich pracach planowany łączny koszt wykonania inwestycji realizowanych na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowych opracowanych na podstawie pracy konkursowej dla Etapu 1 oraz planowany łączny koszt wykonania usługi opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowych na podstawie pracy konkursowej dla Etapu 1. Jednocześnie zamawiający podał maksymalne kwoty 105 000 000,00 zł bez VAT dla inwestycji realizowanych na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowych opracowanych na podstawie pracy konkursowej dla Etapu 1 oraz 5 000 000,00 zł bez VAT na usługi opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowych na podstawie pracy konkursowej dla Etapu 1. Ponadto, jednym z kryteriów oceny pracy konkursowej była *Ekonomia i realność proponowanych rozwiązań ze szczególnym uwzględnieniem kosztów budowy podanych przez Zamawiającego*. Zgodnie z powyższym to Sąd Konkursowy oceniał realność i prawidłowość przyjętych kosztów budowy w pracach konkursowych na podstawie przyznanej liczby punktów. Izba nie zgodziła się z odwołującym, że każda ewentualna nieprawidłowość w określonych szacowanych czy prognozowanych kosztach powinna skutkować odrzuceniem pracy i niespełnieniem kryteriów regulaminu. Jak wskazano powyżej oceny pod kątem realności kosztów, zgodnie z regulaminem, dokonywał Sąd Konkursowy. Koszty wskazywane przez uczestnika konkursu miały wyłącznie charakter orientacyjny i nie były wiążące dla zamawiającego w przypadku,

gdy będzie on na podstawie danej pracy konkursowej udzielał zamówienia publicznego. Nie można utożsamiać wskazanych przez uczestnika konkursu kosztów z szacunkową wartością, jaka musi zostać przyjęta dla przyszłego zamówienia publicznego. Są to koszty planowane, orientacyjne, wstępne, jednocześnie obciążone dużym ryzykiem niepewności i możliwości zmiany. Warto zauważyć, że uczestnik, składając pracę konkursową, nie jest zobowiązany do przedstawiania planowanych kosztów prac realizowanych na jej podstawie w rozbiciu na kategorie czy też pozycje cenotwórcze, a jedynie do wskazania łącznej wysokości kosztów wykonania tych prac. Stanowisko takie potwierdza m.in. komentarz Urzędu Zamówień Publicznych wydanie II, pod redakcją Huberta Nowaka i Mateusza Winiarza, zgodnie z którym *Zarówno informacja zamawiającego wskazana w regulaminie, jak i informacja uczestnika konkursu mają jedynie ramowy charakter. Informacji o planowanych kosztach prac zamawiającego nie należy łączyć z koniecznością oszacowania przez niego wartości ewentualnych zamówień na podstawie art. 28 i nast. Pzp. Zarówno jedna, jak i druga wielkość liczbowa może ulec zmianie na etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, np. z uwagi na znaczny wzrost cen materiałów czy określony przez zamawiającego rozkład i charakter ryzyk kontraktowych.*

Ponadto Izba stwierdziła, że odwołujący w przedmiotowym zarzucie wyszedł poza ramy konkursu, zarzucając brak uwzględnienia w pracach obu przystępujących kosztów różnego rodzaju urządzeń portowych (dźwigi, pojazdy portowe), urządzeń przeładunkowych itp. Przedmiotem konkursu nie było określenie jakie urządzenia będą potrzebne do przyszłego funkcjonowania portu. Było to zagadnienie wychodzące poza konkurs. Przedmiotem konkursu było opracowanie koncepcji programowo – przestrzennej budowy terminala portowego T2 przy ul. Żytniej oraz rozbudowy i przebudowy terminala portowego przy ul. Radomskiej w Elblągu. Nie można było wyciągnąć negatywnych konsekwencji wobec prac konkursowych obu przystępujących, którzy przygotowując informację o planowanych kosztach oparli się na postanowieniach regulaminu, nie dokonując jego rozszerzającej interpretacji wykraczającej poza ramy konkursu. Dowodem, że zamawiający nie oczekiwał podania kosztów elementów, które nie były objęte zakresem konkursu był m.in. wzór Wykazu Cen, który stanowi załącznik nr 2 do regulaminu. Zamawiający dla Etapu 1 inwestycji wskazał, że planowane koszty powinny obejmować następujące pozycje: budynki, magazyny, sieci, obiekty infrastruktury technicznej, instalacje zewnętrzne, instalacje wewnętrzne, wewnętrzny układ komunikacyjny. Był to co prawda katalog otwarty, ale wskazywał, że zamawiający nie oczekiwał podania kosztu urządzeń portowych.

Dodatkowo z art. 351 Pzp nie wynika, że uczestnik konkursu jest zobowiązany do przedstawienia planowanych kosztów w rozbiciu na kategorie czy pozycje cenotwórcze,

a jedynie do wskazania łącznej wysokości kosztów wykonania tych prac. W związku

z powyższym założenia odwołującego, że przystępujący uwzględnili lub nie uwzględnili jakichś kosztów były bezpodstawne, bo odwołujący nie miał możliwości stwierdzić jakie koszty każdy z przystępujących uwzględnił w poszczególnych kategoriach zaproponowanych przez zamawiającego w Wykazie Cen.

Reasumując zamawiający nie wskazał w regulaminie, że będzie badał realność kosztów przedstawionych w pracach i odrzucał na tej podstawie prace. Realność i prawidłowość przyjętych kosztów, była przedmiotem oceny przez Sąd Konkursowy i znalazła swój wyraz

w przyznanej liczbie punktów. Dopiero na podstawie pracy konkursowej zostanie zlecone opracowanie dokumentacji projektowo – kosztorysowej, której zakres będzie obejmował m.in. sporządzenie kosztorysów inwestorskich. W konsekwencji to kosztorysy inwestorskie będą mogły stanowić podstawę określenia bardziej realnych kosztów przyszłej inwestycji.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących pracy konkursowej konsorcjum WSP, Izba stwierdziła, że odwołujący nie wykazał, że koszty w pracy konkursowej ww. uczestnika zostały zaniżone. Trudno było odnieść się do zarzutów dotyczących nieuwzględnienia w pracy konkursowej poszczególnych rodzajów kosztów. W związku z tym można było w zasadzie przypomnieć, że obowiązkiem uczestników konkursu nie było podanie dokładnej wyceny każdego z planowanych elementów przyszłej inwestycji, ponieważ nie wynika to z przepisów Pzp i byłoby całkowicie niezasadne z punktu widzenia znaczenia prac konkursowych.

Ponadto odwołujący w sposób zbyt daleko idący zinterpretował zalecenia Sądu Konkursowego o treści *Po aktualizacji koncepcji zgodnie z niniejszymi zalecaniami i wprowadzeniem podziału na podzadania należy zweryfikować i urealnić koszty. Wykonanie podetapów umożliwi zarządzanie kosztami w sytuacji powstania zdarzeń nieprzewidywanych i zmieniających się*

w przyszłości kosztów robót budowlanych, jako świadomość zamawiającego w zakresie niedoszacowania kosztów inwestycji. Jak słusznie wskazał zamawiający, zalecenia pokonkursowe Sądu Konkursowego to wytyczne dla zwycięzcy, stanowiące podstawę do negocjacji i dalszego uszczegółowienia projektu realizacyjnego. Mogą one dotyczyć m.in. korekt technicznych, szczegółów technicznych, materiałowych, lokalizacyjnych, kosztów wykonania, w tym ich optymalizacji. Są obligatoryjnym etapem integrującym wizję projektową z wymogami zamawiającego przed podpisaniem umowy, natomiast nie stanowią dowodu na niezgodność pracy konkursowej z regulaminem. Zalecenia należy czytać łącznie, a nie interpretować osobno każdy z punktów. Mając świadomość, że realizacja robót budowlanych nastąpi najwcześniej za

mniej więcej dwa lata (16 miesięcy na opracowanie dokumentacji projektowo – kosztorysowej przewidziane w regulaminie oraz czas niezbędny na przeprowadzenie postępowania na wykonanie robót budowlanych), uwzględniając dynamikę zmian kosztów, cen materiałów itp. – zakres zrealizowany za kwotę 105 000 000 zł bez VAT może być inny dziś i za dwa lata. W związku z powyższym Sąd Konkursowy w swoich zaleceniach wskazał, m.in. wydzielenie podetapów w ramach Etapu 1 i opracowanie dokumentacji projektowej w taki sposób, aby poszczególne elementy projektu (między innymi budynki, nabrzeże, drogi, place składowe, infrastruktura kolejowa) wraz z niezbędnymi do ich funkcjonowania elementami uzbrojenia podziemnego umożliwiały ich wyodrębnienie np.

w formie osobnych tomów bądź opracowań (pkt 1 i 2 zaleceń pokonkursowych).

W konsekwencji powyższego Sąd zalecił, aby po aktualizacji koncepcji zgodnie z zalecaniami i wprowadzeniem podziału na podzadania zweryfikować i urealnić koszty (pkt 3 zaleceń pokonkursowych).

Bezzasadna okazała się również argumentacja odwołującego wskazująca, że konsorcjum WSP w tabeli szacunkowych kosztów wskazało kwotę 109 863 583,30 zł jako koszt wykonania przedmiotu usługi, wykonywanej zgodnie z rozdziałem 19 regulaminu, podczas gdy limit w tej pozycji dla prac projektowych wynosił 5 mln zł. Według odwołującego w sytuacji, gdy w rubrykę kosztów projektowania wpisano kwotę 109 mln zł, oznaczało to drastyczne naruszenie limitu z rozdziału 4 pkt 4 i było podstawą do natychmiastowego odrzucenia przedmiotowej pracy bez jej oceniania. Zamawiający w pkt III Wykazu Cen dla Etapu 1 oczekiwał podania szacunkowego łącznego kosztu wykonania przedmiotu usługi, która ma być realizowana na podstawie wybranej pracy konkursowej, zgodnie z rozdziałem 19 regulaminu. Nie mogło ulegać też wątpliwości, że przystępujący konsorcjum WSP w swojej pracy podał w pkt III Wykazu Cen kwotę 109 863 583,30 zł netto. Jednakże przystępujący zmodyfikował pkt III Wykazu Cen i wskazał, że jest to kwota obejmująca Etap 1 i prace projektowe. Proste działanie matematyczne polegające na odjęciu od kwoty 109 863 583,30 zł netto (kwoty za Etap 1 i prace projektowe) kwoty 104 863 583,30 zł netto (kwoty za Etap 1) pozwalało dość łatwo ustalić, że szacunkowy łączny koszt wykonania przedmiotu usługi, która ma być realizowana na podstawie wybranej pracy konkursowej, zgodnie z rozdziałem 19 regulaminu to 5 000 000,00 zł netto. W związku z czym była to kwota mieszcząca się w kwocie wskazanej przez zamawiającego za prace projektowe.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących pracy konkursowej przystępującego 22ARCHITEKCI, Izba stwierdziła, że odwołujący w ramach swojej argumentacji zdawał się nie dostrzegać, że stosownie do postanowienia rozdziału 9 pkt 4.2 lit. f regulaminu część opisowa pracy konkursowej miała zawierać określenie planowanych łącznych kosztów realizacji inwestycji oraz wykonania przedmiotu usługi. Jednocześnie planowane łączne koszty miały zostać podane zgodnie z Wykazem Cen stanowiącym załącznik nr 2 do regulaminu, którego treść została opracowana przez zamawiającego. Kluczowe przy tym było zastrzeżenie poczynione przez zamawiającego w uwagach do tabeli ujętej w Wykazie Cen zgodnie z którym *Powyższa tabela zawiera minimalne, wymagane przez Zamawiającego, elementy wykazu cen. Uczestnik konkursu jest uprawniony do modyfikowania tabeli poprzez wyodrębnianie kolejnych zadań*

w ramach 3 zadań głównych (1 etap budowy terminala portowego T2 przy ul. Żytniej w Elblągu, przebudowa z rozbudową drogi wojewódzkiej nr 503, rozbudowa i przebudowa terminala portowego przy ul. Radomskiej w Elblągu). Z tych względów bezzasadne pozostały twierdzenia odwołującego wskazujące, że przystępujący 22ARCHITEKCI miał pominąć jakieś koszty. Wszelkie wymagane przez zamawiającego koszty zostały przez przystępującego ujęte w pozycjach określonych przez zamawiającego we wzorze Wykazu Cen. Tabela ta zawierała minimalne wymagane przez zamawiającego elementy oraz elementy te zostały ujęte

w Wykazie Cen złożonym przez przystępującego. Mając powyższe na uwadze Izba uznała, że odwołujący nie wykazał, że koszty w pracy konkursowej ww. uczestnika zostały zaniżone.

Izba oddaliła zarzut naruszenia art. 337 pkt 2 w zw. z art. 345 ust. 2 i art. 351 Pzp, podniesiony w pkt V *petitum* odwołania.

Ostatni zarzut, w ocenie składu orzekającego, miał charakter wynikowy wobec wcześniejszych zarzutów. W konsekwencji oddalenie tych zarzutów skutkowało również oddaleniem zarzutu naruszenia art. 16 pkt 1 Pzp, podniesionego w pkt VI *petitum* odwołania.

Stanowiska odwołującego nie potwierdziły złożone przez niego dowody. Załączone do odwołania dokumenty w postaci analizy nawigacyjnej, standardów technicznych i procedur ustalania możliwości połączenia bocznic kolejowych z infrastrukturą zarządzaną przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. oraz uzgadniania warunków połączenia w ogóle nie zostały wskazane w regulaminie, przez co nie można było uznać, że wchodziły w skład dokumentacji konkursowej. Nie miały one zatem znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Podobnie jak rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie, które co prawda zostało wskazane w regulaminie, ale nie w kontekście sporządzenia pracy konkursowej. Dowody oznaczone jako zestawienie ofert, raport pełny oraz zrzuty ekranu nie potwierdzały, że praca konsorcjum WSP została złożona po terminie, nawet w stosunku do jej części. Podobnie z resztą jak, złożona na posiedzeniu, korespondencja prowadzona pomiędzy odwołującym a zamawiającym dotycząca zawartości pracy

konkursowej złożonej przez przystępującego konsorcjum WSP. W ocenie składu orzekającego zamawiający w sposób niebudzący wątpliwości wykazał, że praca ww. uczestnika została złożona w terminie. Analizy kosztorysów obu przystępujących, w ocenie składu orzekającego, nie były przekonujące. Miały one charakter opracowań własnych sporządzonych przez odwołującego. Izba doszła do przekonania, że przystępujący nie naruszyli postanowień regulaminu odnoszących się do kwestii kosztowych. Z uwagi na powyższe Izba pominęła wydruki strony tytułowej w katalogu cen jednostkowych robót i obiektów drogowych IV kwartał 2025 r. Dwa opracowania graficzne przygotowane przez odwołującego w skali 1:1000 prac przystępujących dotyczące zarzutu związanego z promieniami łuków nie przekonały składu orzekającego o jego zasadności. Nie można było uznać za wiarygodne dowodów sporządzonych w tak dużej skali, które bazowały na założeniach przygotowanych przez przystępujących, które nie stanowiły projektu budowlanego. Dodatkowo przedstawienia graficzne zawarte na planszach konkursowych miały charakter poglądowy i nie stanowiły wiążącego określenia technologii obsługi bocznicy, która na etapie koncepcji nie była przedmiotem szczegółowego doprecyzowania. Izba pominęła wykaz aktów prawnych, których znajomość była wymagana. W ocenie składu orzekającego nie mogło budzić wątpliwości, że osoby sporządzające prace konkursowe z racji posiadanych uprawnień oraz wiedzy musiały znać akty prawne, które się z tym wiązały. Nawet duża liczba aktów prawnych związanych z pracą specjalistów nie oznaczała jeszcze, że przystępujący zlekceważyli przepisy z nich wynikające.

W związku z powyższym Izba uznała, że odwołanie podlegało oddaleniu i na podstawie art. 553 zdanie pierwsze Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 557 i 575 Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. a) i b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), zaliczając na poczet kosztów postępowania odwoławczego koszt wpisu od odwołania, koszty poniesione przez strony z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz koszty poniesione przez odwołującego z tytułu dojazdu pełnomocnika na posiedzenie i rozprawę. Jednocześnie Izba zasądziła od odwołującego na rzecz zamawiającego koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika (na podstawie rachunku złożonego na rozprawie).

Przewodniczący:
.....
.....